

Dívky, co jsem znal

Dívky, co jsem znal, jsou dávno provdány
Vítr je odfoukl, jako když před sebou žene noviny
Vím, chyby se počítaj' a karty byly dávno rozdány
Chodím, nepoznán dívkami, co mají rodiny

Mají, o čem snily, manžela, děti, auto, dům
Jako starší život vnímám již ostřejší optikou
Hlavou mi běží smutné poselství
Nevěř rtům potřených locikou

Jejich krása rychle vyprchává
Však smítko se jí občas zachytí v jedné z ratolestí
Na život pozdě, ještě nejsem stár a paměť není laskavá
K osamocenému muži žijícím na předměstí

Dívky, co jsem znal, potkávám v sadech při vycházkách
Občas mi pokynou, starému známému, však kým jsem byl, nemají ponětí
Netuší, jak snívám o nich, svých starých láskách
A jak mi schází lidské objetí